INFORMACJE DOTYCZĄCE ORZECZEŃ NIEPUBLIKOWANYCH

Zbiór Orzeczeń

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. – postępowanie karne przeciwko Patriciello

(sprawa C-496/10)

Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Poseł do Parlamentu Europejskiego — Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów — Artykuł 8 — Postępowanie karne w sprawie czynu zabronionego polegającego na pomówieniu — Oświadczenia złożone poza pomieszczeniami Parlamentu — Pojęcie „opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków parlamentarnych" — Immunitet — Przesłanki

Przywileje i immunitety Unii Europejskiej — Akt dotyczący wyboru członków Parlamentu Europejskiego — Immunitet w zakresie wyrażonych opinii i stanowisk zajętych w głosowaniu przy wykonywaniu przez nich obowiązków — Pojęcie opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków — Zastosowanie w ramach postepowania sądowego wszczętego wobec posła do Parlamentu — Jurysdykcja sądu krajowego, do którego wniesiono sprawę (Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, art. 8) (por. pkt 15 — 17, 19; sentencja)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Ufficio del Giudice di Pace di Venafro – Wykładnia art. 9 i 10 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1967, 152, s. 13) – Poseł do Parlamentu Europejskiego, któremu postawiono zarzut popełnienia przestępstwa pomówienia w następstwie fałszywego oskarżenia przedstawiciela służb porządkowych – Pojęcie opinii wyrażonej w czasie wykonywania obowiązków służbowych

Sentencja

Artykuł 8 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, załączonego do traktatów UE, FUE i EWEA, należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie złożone przez posła do Parlamentu Europejskiego poza pomieszczeniami Parlamentu, w którego sprawie wszczęto postępowanie karne w jego państwie członkowskim pochodzenia z tytułu czynu zabronionego polegającego na pomówieniu, stanowi opinię wyrażoną w czasie wykonywania przez niego obowiązków parlamentarnych objętą zakresem immunitetu określonego w tym przepisie, tylko gdy oświadczenie to odpowiada subiektywnej ocenie, która wykazuje bezpośrednią więź z wykonywaniem takich obowiązków. Do sądu odsyłającego należy określenie, czy przesłanki te są spełnione w zawisłej przed nim sprawie.